

## Halasy-Nagy József egyetemi tanár előadása az emberi közösségről

(A Délmagyarország munkatársától)  
A Szülők Iskolájának előadássorozatában kedden délután dr. Halasy-Nagy József egyetemi tanár tartott általános érdeklődéssel kísért előadást „A magyar öntudatra nevelés feladatai a családban” címmel. Azzal kezdte előadását, hogy az „apollói parancs”: Ismert meg önmagadat!, milyen nagyfontosságú az ember életében. Hangoztatta, mennyire nagyfontosságú az önismeret, mert az önismeret és az öntudat az a pont, ahol az ember valóban emberré születik. Az ember kétlens lény, egyrészt a természetes élet hordozója, másrészt a természetes élet fölé is tud emelkedni az ember. Az emberben állandó harcban áll az állati ösztön, az emelkedett szellemi résszel. Ez az utóbbi rész az értéke sebb az emberben és a cél, hogy ennek az eszményei szerint éljen az ember. Embernek lenni, igazi emberi életet élni, ahogy az apollói parancs követeli — nem egyszerű dolog — ugymond az előadó. Az ember abban is különbözik az állattól, hogy a meglevőnél külön világot is tud a maga számára kialakítani, a jobb és több ember elérésére akar törekedni, célokról, eszményekről, feladatokról tud és ezeket hosszú és összefüggő feladatokban tudja megvalósítani.

Jobb és külön élet megvalósítására törekszik, a felismert értékrendszer szolgálata, az emberi élet.

A továbbiakban Halasy-Nagy professzor az emberről, mint társaslényről beszélt. Vázolta a tudomány, majd az állam fogalmát az emberi közösség szempontjából. Kifejtette, hogy minden ember valami módon rászorul a többi emberekre, elefántcsonttoronyba elzárkózva nem élhet az ember. A családról, két ember közösségéről értekezett ezután az előadó és a család nagy feladatait vázolta. Az egyik fel fogás, amely azt mondja, hogy a család szerepe abból áll, hogy az életet tovább vigye. A másik felfogás azt vallja, hogy a család materiális okokból való szövetkezés, gazdasági alakulat, amely a megélhetést könnyebbé kívánja tenni. De nem lehet tagadásba venni a természetes tény, hogy a férfi és a nő vonzódásán kívül, az embernek nemes kötelessége, hogy a családi életet benső és lelki tartalommal töltse meg. A családot bizonyos közös eszmék szolgálata tartja össze, azonos eszmék, azonos célok tartják össze a családtagokat. Minden családban akkor érezzük a nagyobb értéket, ha családi tradíciók szolgálatát látjuk. A mai családban éppen az a szomorú, hogy a mai idők áramlata közben fel szórtak bomlani a családi tradíciók. Megfelelnek arról a mai naturalisztikus felfogást vallók, azt mondják, hogy a családi élet egy aféle kényszeralakulat, amelynek egyedüli összetartója a szexuális vonzásban van. Ha azután ez megszűnik, megszűnik a családi élet is. Ezek azok az emberek, akik azt mondják, ma ezzel élek, holnap azzal és ezáltal nem alakul ki a családi életben a benső lelki kapcsolat.

A materialisztikus felfogást is vázolta Halasy-Nagy professzor a családi élet szempontjából, majd a gyermekek problémájáról beszélt ezzel kapcsolatban.

A nagy családról,

a népről

is szólt érdekes előadásában Halasy-Nagy professzor, aki kifejtette, hogy a nép természetes közösség, a nemzet azonban tudatos, lelki közösséget képez. A nemzet eszméi értékközösség, mert tagjai ugyanazon eszméknek szolgálatába állítják életüket. Igazán öntudatos csak a történet tanulása te

heti az embert — mondotta az előadó. A történeti tényben mutatkozik meg az ember igazi lénye. Egy nagy francia filozófus mondja, hogy az emberiség halottakból és élőköl áll és az élőknek kötelessége átvenni a ha

lottak példáját, tovább folytatni törekvésüket és nagy célkitűzéseiket. A nívós és értékes gondolatokban gazdag előadásért a megjelentek nevében dr. Fekete Miklós igazgató mondott köszönetet.

## Buócz Béla rendőrfőkapitányhelyettes rendelete a zsidótörvény hatálya alá eső személyek rádióvevőkészülékeinek bevonásáról

Dr. Buócz Béla rendőrfőkapitányhelyettes az alábbi hirdetményt juttatta el a Délmagyarország szerkesztőségéhez:

A m. kir. rendőrség szervezeti és szolgálati szabályzatát megállapító 39.820—1921. B. M. rendelet 38. §-ában körülírt jogköröm alapján a közrend és a közbiztonság megóvása érdekében elrendelem, hogy mindazon zsidófajú egyének, akik

az 1939. évi IV. tc. hatálya alá esnek, rádióvevőkészüléküket ezen rendeletem közhirretételétől számított 48 óra alatt a rendőrkapitányságnak Kossuth Lajos-sugárút 22. szám alatti székházában szolgáltatassák be. Aki ezen rendeletnek eleget nem tesz, azt a fenti rendelet értelmében nem csak kihágási utom vonom felelősségre, hanem elolene az internálási eljárást is megindítom. Szeged, 1944 március 28.

## Uj nyomon keresik a párisi tömeggyilkost

Dr. Petiot lenyuzta a bőrt áldozatainak arcáról, hogy ne lehessen felismerni őket

Páris, március 28. Dr. Paul törvényszéki orvosszakértő a párisi tömeggyilkos villájában felfedezett testrészek megvizsgálása alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a régebbi gyilkosságokat is dr. Petiot követte el. A gyilkos ügyes sebészként ugyanazokat a vágásokat alkalmazta. Valósággal »megskalpolta« áldozatainak arcát és levágta orrukat, hogy ne lehessen megállapítani személyazonosságukat.

— Amidőn 1942 júniusában és 1943 januárjában emberi testrészekkel telt csomagokat halásztak ki a Szajnából — közölte az orvosszakértő az újságírókkal — már akkor azt mondtam Berry vizsgálóbírónak: »Ez hallatlan, a gyilkosnak orvosnak kell lennie«. Meglepetéssel láttam aztán a Rue Lesuer 21. számú házában a holttestmaradványokon Petiot kitűnő skalpoló módszereit.

A nyomozó hatóságok névtelen leveleket kaptak, amely szerint két Hollandiából elmenekült gazdag család tagjai 1942-ben Petiot segítségével akartak kivándorolni Argentínába. A levél szerint felszólítást kaptak arra, hogy néhány napra rejtőzzenek el az Arc de Triomphe közelében egy házban. A tömeggyilkos villája is azon a környéken van. A hollandok — hatan vagy heten — eltűntek, természetesen értéktárgyaikkal együtt.

### Megállapították 14 áldozat személyazonosságát

Eddig 14 áldozat személyazonosságát sikerült megállapítani, de csak háromnak a nevét közölték. A halálvillában megtalálták egy férfi fényképét. Ez Georges Rocreux alvilági alak volt. »Vaskaru Joe« néven emlegették. Valószínűleg leánykereskedelemmel is foglalkozott, mert két félvilági nőt akart kicsempészni Délamerikába, akik ezt a nagyerejű embert ismerték, a rendőrségen kijelentették, hogy Petiot nyilván rendkívüli eszközökkel dolgozott, ha sikerült ez a veszedel-

mes és rendkívül erős embert eltennie láb alól.

Petiot áldozatai között van egy másik alvilági férfi is, ezt Francois de Corse néven ismerték. Az azóta szintén eltűnt felesége, a tömeggyilkos többi áldozatához hasonlóan, külföldi utazásról beszélt, amelyet egy orvos segítségével tesz majd meg férjével.

Auxerre városában megállapították, hogy az a fejnélküli női holttest, amelyet 1926-ban egy bóröndben találtak, Lisette Delavau cseledeleány holtteste volt. A leány két évig Petiot kedvese volt. A tömeggyilkos akkor Villeneuve város polgármesteri tisztét töltötte be.

A rendőrség keresi azt a könyvet, amelyben dr. Petiot — René Nezontez nevű barátjának vallomása szerint — áldozatainak nevét és elpusztításuk részleteit bejegyezte. Nezontez védője közölte, hogy védené azért hallgatott január óta, amikor erről tudomást szerzett, mert nagyon félt Petiot bosszújától. Keresnek továbbá 47 bóröndöt is, amelyet a tömeggyilkos villájából ismeretlen helyre szállítottak volt.

Maurice Petiot, a gyilkos fivére szabadlábrahelyezését kérte. A vizsgálóbíró azonban elutasította kérelmét.

### Petiotné tudott férje rémtetteiről

»Tanuja voltam, amikor René Nezontez, Petiot barátja Petiotnét januárban tájékoztatta a Rue Lesuer-ban történt gyilkosságokról« — jelentette ki Aimée Lesage betegápolónővér. Nezontez barátnője a vizsgálóbíró előtt tett vallomásában. René Nezontez Petiot fivérétől tudta meg, hogy a gyilkos könyvet vezetett rémtetteiről és hogy legalább 50—60 gyilkosságra lehet következtetni. Aimée Lesage szerint Petiotné csak színlelte az ájulást, amikor Nezontez férje bűntetteiről felvilágosította.

A rendőrség ennek a tanuvallomásnak nagy fontosságot tulajdo-

nit és azt hiszi, hogy Petiotné februárban, férje kiszabadulása után, segítségére volt férjének a szökésben és valahol rejtékhelyhez juttatta. Petiotné, a rendőrség fellevése szerint először Auxerre községbe ment, ahol Petiot fivére lakott és ott vele március 12-én, vasárnap, a gyilkosságok felfedezését követő nap találkozott. Petiot fivére azon a napon 100.000 frankot vett fel egy ottani barátjától, nyilván, hogy fivére szökését elősegítse. A tanukat szembesítik. (NST)

## Két évig nem sikerült megidézni a vádlottakat bűnügyük főtárgyalására, most pedig megszöktek az ítélethirdetés elől

(A Délmagyarország munkatársától) Szuronyos csendőrök kísérték kedden két tápéi legényt a törvényszékre, vitéz dr. Szalay Zoltán büntetőtanácsa elé. A legények: Matók Mihály és Cseh István 1492 március 12-én a tápéi Ördög-féle vendéglőben borozgatás közben olyan kijelentéseket tettek, amiért kormányzósértés miatt indult ellenük eljárás. Az eljárás megindulása után rövidesen ki is tűzték ügyükben a főtárgyalást, a vádlottak azonban nem jelentek meg az idézésre. A törvényszék többször is megkísérelte megidézésüket, de mindannyiszor hiába, mert a legények nem vették át az idézést, vagy ha át is vették, nem jelentek meg a kitűzött időre. Ekkor elővezetésüket rendelte el vitéz dr. Szalay Zoltán tanácselnök, ez is eredménytelen lett azonban, mert Matókot és társát nem lehetett megtalálni. Két évig nem sikerült megtartani ügyükben a főtárgyalást, míg most a legutóbb kiadott elővezetési parancssal sikerült elesipniök őket a csendőröknek és ilyen módon a két éve huzódó ügy főtárgyalását meg lehetett tartani. A legények azonban nem akartak emlékezni a két évvel ezelőtti dolgokra. Tagadtak körömszakadtáig, nem akartak tudni az Ördög-kocsmban elhangzott kijelentésekről és arra sem voltak hajlandók, hogy annakidején a csendőrség előtt tett beismerő vallomásukat elismerjék. sőt kijelentették, hogy a vallomásuk alatt látható aláírás nem tőlük származik, hanem közönséges hamisítvány. Devich Sándor írásszakértő azonban íráspróba után kijelentette, hogy az aláírások megegyeznek a vádlottak aláírásával. A tanuk is mind rávallottak Matókra és Csehre, így a bíróságnak minden bizonyíték rendelkezésre állt elítélésükhöz.

A tanács vissza is vonult, hogy meghozza ítéletét s pár perces tanácskozás után a bírák ujra megjelentek a teremben az ítélet kihirdetése végett. Az ítéletet azonban nem lehetett kihirdetni, mert — a vádlottak nem voltak sehol...

Kiderült, hogy a bíróság tanácskozása alatt beállott szünetet arra használták fel, hogy kimenjenek a folyosóra levegőzni, onnan pedig »meglőgtak« az ítélet kihirdetése elől.

A két esőkönyös »tárgyaláské-rülő« ügyében ismét elővezetést rendelt el Szalay tanácselnök március 30-ra. Remélik, hogy most majd sikerül előttük kihirdetni az ítéletet...